

قدیروف به دنبال توسعه نفوذ منطقه ای و بین المللی جمهوری چین

تا زمانی که دولت روسیه کمک های مالی عظیم خود به جمهوری چین را ادامه می داد، رمضان قدیروف رهبر این جمهوری سعی می کرد تا آرامش و ثبات چین را حفظ کند و منافع و قوانین مسکو را پیگیری و پیاده کند؛ هرچند بعضی از اقدامات وی در خارج از چین باعث نگرانی می شد.

به گزارش آران نیوز: مسکو هم اکنون با فشارهای اقتصادی ناشی از تحریم های بین المللی روبرو است که روند کمک های روسیه به چین را با تردیدهایی روبرو کرده است. در همین حال، خود رمضان قدیروف به طور فزاینده ای نشان داده که اشتیاق شخصی او به قدرت در حال رشد است؛ رهبر چین گام ها و اقداماتی را برای گسترش قدرت و نفوذ خود انجام داده است؛ اقداماتی که اغلب به طریقی منافع روسیه را در منطقه قفقاز شمالی تضعیف می کند. کرملین مشتاق است که قدیروف را درگیر کند؛ زیرا چنین فشارهایی در این زمان می تواند برای دولت مرکزی چین مشکلاتی ایجاد کند که این دولت نمی خواهد با آن ها مواجه شود. با این وجود حمایت نهادهای قدرت در مسکو از قدیروف به وضوح کاهش یافته است؛ زیرا عدم مقابله با اقدامات رهبر چین در منطقه قفقاز شمالی که با منافع روسیه در تضاد است انتقادات شدیدی را در فضای سیاسی روسیه برانگیخته است.

اختلافات روسیه و چین در حال حاضر در سه حوزه نمود یافته است:

۱- سیاست های توسعه ارضی قدیروف در منطقه، ابتدا علیه جمهوری اینگوشیا و در حال حاضر علیه جمهوری داغستان؛
۲- تلاش برای گسترش نفوذ فعلی خود در چین بر سایر اقوام چینی ساکن در نقاط مختلف روسیه و ایجاد یک دیاسپورای چینی که در راستای منافع وی فعالیت می کند؛

۳- و در نهایت همکاری های وی با جمهوری آذربایجان؛ البته تاکنون، روابط رهبر چین با جمهوری آذربایجان در راستای سیاست های روسیه بوده است اما این گسترش روابط باعث ایجاد نگرانی شده که در نهایت ممکن است قدیروف در موقعیتی قرار بگیرد تا از این روابط به عنوان اهرم فشاری بر مسکو استفاده کند.

اول از همه، در نتیجه توافق قدیروف با رئیس جمهور اینگوشیا یونس بیک یوکوروف در ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۸، مبنی بر انتقال ۲۶ هزار هکتار از اراضی اینگوشیا به چین، موج گسترده ای از اعتراضات از کشورهای همسایه متوجه قدیروف شد. این اعتراضات هنوز نیز ادامه دارد و موجب شد تا مسکو نیروهای امنیتی از روس تباران را برای حفظ نظم و ثبات منطقه اعزام کند. مسکو در پاییز تصمیم گرفت که چاره ای جز حمایت از قدیروف ندارد چرا که ممکن است وی باعث شروع ناآرامی های جدیدی در چین شود. اما اکنون که اعتراضات در اینگوشیا دوباره آغاز شده و چشم انداز حل و فصل مسائل نیز به طور فزاینده ای مبهم شده است، حداقل برخی از نهادهای قدرت در پایتخت روسیه ممکن است در تصمیم خود تجدید نظر کنند.

اخیرا میزان نفوذ قدیروف گسترش نیز یافته است. از یک طرف، او تصمیم دارد تا حدود ۶۵۰۰ چینی را به زمین هایی که پیش از این جزء اینگوشیا بود منتقل کند تا در نتیجه تغییرات مرزی در آن مناطق دائمی شود. از سوی دیگر نیز با نقض آشکار دستورالعمل های مسکو، جمهوری چین به طور یک طرفه مرزهای خود با جمهوری داغستان را به نفع خود تغییر داده است. هر چند میزان سرزمین هایی که در این مورد تغییر یافته کوچک است اما مسکو اعلام کرد که مناطق مجاور نیز باید دقیقا به توافق برسند، به طوری که هیچکس اقدامی انجام ندهد که موجب تحریک دیگران شود. قدیروف کار خود را انجام داده است و اکنون بسیاری از داغستانی ها از این کار خشمگین و از سویی نیز نگران این هستند که چین اقدامات بیشتری انجام دهد (۱). این شرایط مسکو را با یک انتخاب اضطراری روبرو کرده است که در هر صورت مشکلاتی را برای روسیه ایجاد خواهد کرد.

در مورد دیگر رمضان قدیروف به دنبال این است تا چینی هایی که متهم به ارتکاب جرم هستند ولی در خارج از این جمهوری و در مرزهای تحت حاکمیت روسیه زندگی میکنند می بایست به چین استرداد شوند. او می خواهد همان گونه که بر چین حکمرانی می کند بر سایر چینی های ساکن در روسیه نیز اعمال قدرت کند. معلوم نیست که این درخواست چگونه اجرا شود اما مطمئنا دایره نفوذ قدیروف را بر دیاسپورای چینی گسترش خواهد داد. این افزایش کنترل و نفوذ ممکن است انتقادات زیادی را خصوصا از سوی نیروهای امنیتی و اطلاعاتی که هم اکنون نیز چندان او را دوست ندارند موجب شود. اما قدیروف ممکن است در موقعیت بهتری قرار بگیرد و بتواند از دیاسپورای چینی برای مقابله با دشمنانش استفاده کند.

چالش سوم بین چین و روسیه در این است که اخیرا رمضان قدیروف به دنبال کسب حمایت و نفوذ برای جمهوری چین و شخص خود در جمهوری آذربایجان برآمده است. یکی از ضعفهای قدیروف این بود که با وجود چیرگی و حکمرانی بر چین، نتوانسته تا قدرت خود را در منطقه قفقاز گسترش بدهد. اما این موضوع او را متوقف نکرد و بارها و بارها برای گسترش نفوذ در باکو تلاش کرد (۲).

هفته گذشته قدیروف یکی از اعضای پارلمان چین آدم دلیمخانوف را برای دیدار و گفتگو با الهام علی اف رئیس جمهور آذربایجان به باکو اعزام کرد. دو طرف توافق کردند تا چین دفتری در باکو حداقل برای رسیدگی به نیازهای کنسولی ۷۰۰ شهروند چینی ساکن در جمهوری آذربایجان تاسیس کند. البته مشخص است که هدف اصلی از ایجاد این دفتر انجام فعالیتهای کنسولی نیست بلکه ایجاد رابطه مستقیم بین گروزی و باکو است، امری که قدرت چانی زنی قدیروف را در منطقه قفقاز افزایش

خواهد داد.

با این حال دو دلیل ممکن است که باعث شود قدیروف در اهداف بلند پروازانه خود در جمهوری آذربایجان موفق نباشد. نخست اینکه دو طرف بر ایجاد یک دفتر از سوی جمهوری آذربایجان در گروزنی توافق نکردند، مساله ای که قدیروف به شدت دنبال آن بود. دوم آنکه توافقات سابق قدیروف با باکو جهت گسترش روابط دو طرفه با وجود اعلان عمومی اما به مرحله اجرا نرسیدند. از نظر مسکو موفقیت یا شکست تلاش های قدیروف در گسترش روابط با باکو اهمیت چندانی ندارد، بلکه نکته مهم این است در زمانی که روسیه به دنبال گسترش روابط با جمهوری آذربایجان است، قدیروف در حال تلاش برای ایجاد رابطه بدون در نظر گرفتن منافع مسکو است. این اقدامات نشان دهنده این است که قدیروف می تواند مستقل از مسکو فعالیت کند. مسئله ای که نگرانی های زیادی را برای مسکو ایجاد کرده است.

منبع: تسنیم